

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרֻשֵׁת קַרְחָה

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בִּישְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפּוּרֵי הַזֹּהַר, סְפּוּרֵים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכֹף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲוָדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוָדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. מְזֻכָּה הַרְבֵּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ח. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁם וַיְרַאֲת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוֹד מִקְדָּשִׁת וְצַדִּיקָת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוּד וְהַנְּסֻתָר, וְלִהְתְּקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זִיעָ"א.

וּצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב" א

תְּשִׁירֵי תִשְׁעֵי"א לַפ"ק

הוצאת:

"שע"י" חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֵנִינִים

- ד.....זכּוּתָא דְּבַר יוֹחַאי.....
- ה.....אוּר הַזֹּהַר הַמְּחַלֵּק.....
- ז.....הַסְּכָמוֹת וּמְכַתְּבִים (הַמְּשֻׁךְ).....
- ט.....שְׁלַחַן עָרוּף הַלְכוֹת שְׁבֵת מְחַבֵּר וּרְמ"א.....
- יא.....שְׁבֵת בּוֹ תָּשׁוּב.....
- יט.....זֶהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֵת וְיָמִים טוֹבִים.....
- יז.....מִדּוּעַ מְשִׁיחַ לֹא בָּא?.....
- כא.....הַשְּׁבֵת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָה.....
- כג.....סְפוּרֵי הַזֹּהַר.....
- כז.....בְּדַרְכֵי הַזֹּהַר.....
- כט.....מִזְכֵּה הָרַבִּים כְּהַלְכָתָה.....
- לא.....אַגְרוֹת הַזֹּהַר.....

זְכוּתָא דְבַר יוֹחַאי

ואיתא בספיה"ק קדשת לוי (לקוטים), שלעתיד לבוא, סעודת הצדיקים תהיה בשני אופנים, האחד הוא כפשוטו, והשני הוא שיזכו לגלות סודות התורה. וז"ל: "או יבאר, ואכלתם אכול וכו', כי סעודות צדיקים לעתיד לבוא יהיה על שני בחינות: אחד על פי פשוט, סעודות ממש, ואחד שישגו ישראל סודות התורה, והסעודות יהיה על רוחניות כמבאר בזהר הקדוש. והנה שניהם אמת, האנשים אשר הם במדרגה קטנה, שהתענוג שלהם מגשמיות, להם יהיה הסעודה סעודה ממש, והצדיקים הגדולים אשר תענוג שלהם סודות מהתורה, להם יהיה הסעודה כאשר ישגו נפלאות מתורתו הקדושה. וזהו 'ואכלתם אכול ושבוע' לאנשים פשוטים, 'והללתם את שם ה' - אלו האנשים אשר התענוג שלהם בהלל לה', להם יהיה התענוג אשר עשה עמכם 'להפליא', שישגו נפלאות מתורתו הקדושה". עכל"ק.

וכן כתוב בספר פרי צדיק (ויקרא ל"ג בעומר וסיום הש"ס) על אותו דרך, וזל"ק: "אך הפרוש הוא כמו שאמרנו (ונתבאר לעיל מאמר ד') בבאור דברי הגמרא (ברכות שם) עולמך תראה בחיך, הינו דהשכר לעתיד הוא השגות בסודות התורה וידיעת ה' יתברך, כן יזכה לזה להשיג מאותו האור בעולם הזה, כמו שאמרו (קדושין מ"א א) ולאדם טוב, והיינו מי שמשגי התורה". עכל"ק.

מבואר בלשונם הזהב, שלא רק בעולם הזה צריכים אנו לעמל בסודות התורה, אלא אף לעתיד לבוא סעודת הצדיקים תהיה - גלויים בסודות התורה, ואשרי מי שזוכה לעמל בסודות התורה עוד בזה העולם.

כל מי שלא משתדל בתורה, אסור להתקרב אליו, להשתתף עמו ולעשות עמו סחורה, וכל שכן ללכת עמו בדרך, שהרי אין בו אמונה
 כתוב בזהר (פרשת קדושים דף פ' ע"א): דהכי תנינן, כל מאן דלא אשתדל באורייתא, אסיר למקרב לגבייה, לאשתתפא בהדיה, ולמעבד ביה סחורתא, וכל שכן למהך עמיה באורחא. דהא לית ביה מהימנותא. (ועל דא) תנינן כל בר נש דאזיל באורחא, ולית עמיה מלי דאורייתא, אתחייב בנפשיה. כל שכן מאן דאזדנוג באורחא, עם מאן דלית ביה מהימנותא, דלא חשיב ליקרא דמאריה וידיה, דלא חס על נפשיה. תרגום ללשון הקודש: שכך שנינו, שכל מי שלא משתדל בתורה, אסור להתקרב אליו, להשתתף עמו ולעשות עמו סחורה, וכל שכן ללכת עמו בדרך, שהרי אין בו אמונה. (ועל זה) שנינו, כל אדם שהולך בדרך ואין עמו דברי תורה, מתחייב בנפשו. כל שכן מי מתחבר בדרך עם מי שאין בו אמונה, שלא מחשיב את כבוד אדונו ואת שלו, שלא חס על נפשו.

המשך יבא

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

וַיֵּשׁ אַנְשִׁים גְּדוֹלִים וְחֹשׁוּבִים בְּדוֹרֵנוּ הַמָּה חֲכָמִים וְנִבְוִנִים בְּעֵינֵיהֶם לְמוֹסֵף שְׁקָר
בְּטַעֲנוֹתֵיהֶם הַמְזִיפּוֹת נֶפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפֹתַי זָרָה רְאֵמוֹת לְאוֹיֵל חֲכָמוֹת בְּשַׁעַר לֹא
יִפְתַּח פִּיהוּ, וְיִזְרָה הַתֵּר לְעַצְמוֹ וְאָמַר עֲדִין לֹא מְלֵאתִי פְרָסִי לֶחֶם וּבִשָּׁר בְּגִמְרוֹת
וּבַפּוֹסְקִים עַד שֶׁהֶעֱנִי הַזֶּה כָּל יָמָיו לֹא יִסְפִּיקוּהוּ לְלַמֵּד אֶפְלוּ קִצַּת מִמֶּנּוּ כָּל שְׁיִמְלֵא
בְטַנּוֹ שְׂיֵאכַל מִהַחֲכָמָה הַזֹּאת עַל הַשֶּׁבַע וּבְזֶה הֶעֱנִי זֶה נִפְטָר לוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ וּבֵין
חֲכָמָה כְּסוּמָא שְׂלֵא רְאָה אוֹרָה מְעוּלָם וְדוּמָה לְעִטְלָף שְׁמַעִיד שְׂרָאָה אוֹר גְּדוֹל וְיִדוּעַ
לְכָל שְׂלֵא זָכָה לְאוֹר מְעוּלָם וְנַעֲלַמַת מְעֵינֵיהֶם לְמָה סִפְר תוֹרָה נִפְסָלַת בְּחִסְרוֹן
אוֹת אַחַת אוּ מְלוּאִים וְחִסְרוֹת תַּגִּין אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וְקִטְנוֹת וְכוּ'.

(ויקהל משה דף ה')

כָּל הַמִּפְנֵה לְבוֹ מַעְסָקֵי הָעוֹלָם וּמִתְעַסֵּק בְּמַעֲטָה הַמְרַכְבֵּה מְקַבֵּל לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ הַתְּפִלָּל כָּל הַיּוֹם כָּלוּ

וְגַם אֵלֶּה מוֹסִיף עַל הָרֵאשׁוֹנִים שְׁיֵשׁ כֵּת שְׂיִתְרַחֲקוּ מִן הַחֲכָמָה הַנִּפְלְאָה בְּאֶמְרָה
כִּי קָרוֹב אָדָם לְטַעוֹת לְפָל בְּאַחַד מִן הַטַּעוֹת בְּבַחֲיִנּוֹת הַנוֹגְעִים בְּמָקוֹם הַגְּבוּהָ
כְּזֶה הֵינָה כְּוֹנְתָם רְצוּיָה אֲבָל מְעַשִּׂיהֶם אֵינָם רְצוּיִים שְׂזָהוּ אִמַּת בְּאֶמְרָם כִּי קָרוֹב
אָדָם לְטַעוֹת בְּדַבְרִים הַנֶּעֱלָמִים מִמֶּנּוּ עַל כָּל זֶה לֹא יֵאָשֵׁם אֲדַרְבָּה נַחַת רוּחַ הוּא
לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כְּדֹאִיתָא בְּזֵהר קְדוּשִׁים, דְּבוּר הַמִּתְחִיל הָאֵי מֵאן דְּתֵיאוּבְתִיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרֵיִתָּא,
וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאן דְּיִוְלִיף לִיהָ, וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרֵיִתָּא, לְעֵי בָּהּ, וּמַגְמֵגָם
בָּהּ, בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא
מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטַּע לָהּ סַחְרָנִיָּה דְּהֵהוּא נַחֲלָא, וְאַתְעַבִּידוּ מֵאֲלִין מֵלִין אֵילָנִין
רְבָרְבִין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (מְשִׁלִּי ה) בְּאַהֲבַתָּה תִּשְׁגָּה תְּמִיד
וְדוּד מְלִכָא אָמַר הוֹרְנֵי הוּיָה דְּרַכְבָּה אֶהֱלֵךְ בְּאַמְתָּךְ וְגוּמַר.

וְכֵן הוּא בְּסִפְר הַבְּהִיר שְׂאֵלוֹ תְּלַמִּידֵיו אֵת רַבֵּי רְחוּמָאֵי מֵאֵי דְּכַתִּיב תְּפִלָּה לְחַבְּקוּק
הַנְּבִיא עַל שְׁגִיּוֹנוֹת תְּהִלָּה מִבְּעֵי אֵלָא כָּל הַמִּפְנֵה לְבוֹ מַעְסָקֵי הָעוֹלָם וּמִתְעַסֵּק
בְּמַעֲשֵׂה הַמְרַכְבֵּה מְקַבֵּל לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ הַתְּפִלָּל כָּל הַיּוֹם כָּלוּ
שְׂנַאֲמַר תְּפִלָּה מֵאֵי שְׁגִיּוֹנוֹת כְּמָה דְּאֵת אָמַר בְּאַהֲבַתָּה תִּשְׁגָּה תְּמִיד וְכוּ' אָמַר

רבי רחומאי מאי דכתיב ודרך חיים תוכחת מוסר מלמד שכל הרגיל במעשה מרובה ובמעשה בראשית אי אפשר לאדם שלא יכשל בה שנאמר והמכשלה הזאת תחת ידה אף על פי כן הוא אהוב וחביב לפני המקום שנאמר ודגלו עלי אהבה עד כאן.

(ויקהל משה דף י' עמוד ג')

שׂאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שׂמכיר באלקותו זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא

ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהפיל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו כאשר אמר דוד לשלמה בנו דע אלקי אביך ועבדהו שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שׂמכיר באלקותו זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנזי דמלכא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלכא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפליגי הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לביטל צדיק מושל ביראת אלקים מי מושל בי צדיק ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין אוצרי וגנזין דמלכא ומשביעים אותה וגוזרין עליה שלא תרד לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא וגם הוכחתי מפמה מאמרי זהר שלרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר כדאיתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת הפן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון.

(ויקהל משה דף לו.)

קול הרשב"י
שיעור בזוהר היום
0722-990055

קול הרשב"י
0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

הַסְכָּמוֹת וּמִקְתָּבִים (הַמִּשְׁדָּה)

פּרָץ אֲרִיאֵל

כ"ז אייר תשמ"ג, עש"ק חזק חזק ונתחזק, בהר בחוקותי
לפאר מעלת הגאון האדיר אביר הרועים הרב ר' שלום יהודא גראס שליט"א גאב"ד
ור"מ קהל מגן שאול וכולל בית ישע'י מזרע שרשים עד דוד המלך עה"ש.

זכה מעכהדר"ג שליט"א בגלל דוד המלך שאמר בבית אלקים נהלך ברגש לחבר
ספר וקונטרס על בית אלקים, בית מקדש מעט בענית אמון, ובשמירת הלשון ע"פ אב
הפוסקים מרן החפץ חיים זצ"ל זי"ע, בלעתי בתאבון המדריך לעניית אמון עד דף י"ג
בגלל כניסת השבת קודש, ואי"ה לפני מעריב בשבת קודש אלמד ברבים מתוך ספרו
בבית הכנסת המרכזי במגדיאל, אשרי הדור שהגדולים נשמעים לקטנים, ואספר ממנו,
שנגש לפני כמה שנים השמש ת"ח ואמר לי כת"ר עומד ע"י ארון הקודש כנהוג במרא
דאתרא, אבל אחורי הבימה מדברים ולא עונים אמון ויש חשש לברכה לבטלה במקרה
שיש מנין מצומצם ודבריו נכנסו ללבי וזה למעלה מחמש שנים שכל השבוע חוץ משבת
קודש אני מתפלל אחרי הבימה כש"ץ, ואם אני רואה שבחזרת הש"ץ או בקדיש מדברים,
אני מפסיק התפילה והקדיש ומחכה עד שיגמרו וב"ה התרופה הזה בדוקה ומנוסה חוץ
מהדרשות שאני מזכיר בכל מאורע של בר מצוה שאסור לענות ברוך הוא וברוך שמו
אחרי ברוך שאמר עד תפלת ש"ע וכל שכן ח"ו דברים בטלים.

ואשרי הדור שהגדולים נשמעים לקטנים.

בהערצה ובאהבת עולם

הרב פרץ אריאל

רב ואב"ד הוד השרון

הרינו לאשר בהערצה שקיבלתי יצחק לשוח, ונאמר אמון, המדריך לעניית אמון

אַבְרָהָם הַלֵּל גוֹלְדֵרְבֵּרַג

יום ז' אדר - יום עליית נשמתן של רבן של ישראל תשמ"ג

לכב' הועד המפיץ את ספרי מרן הגה"צ הגרש"י גרוס שליט"א

ברכת ה' ושלום רב ויאדיר תורה!

הריני לאשר בשלמי תודה וברכה לראש משביר ולמש"כ העוסקים נאמנה בזכוי
הרבים את קבלתו של הספר היקר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" להגרש"י גרוס
שליט"א.

הצליח בס"ד הרה"ג המחבר שליט"א במועט המחזיק את המרובה לעורר ולהתריע
אף לגלות צפונות בעמק גדול שקדושת ישראל וטהרתו תלוי' בו ואשרי חלקו בזה ובבא.

יזכה הרה"צ לבריות גופא ונהורא מעליא להמשיך דרכו בקודש וזכות הרבים יהי תלוי בו.

במחננו קליעת ואפיית מצות חשמלית ואנו נודה מאד אם נוכל ליהנות מפה עלו של הרב של הרה"ג המחבר שליט"א על אפיית המצות.
ביקרא דאורייתא, וברגשי תודה

הרב אברהם הלל גולדברג
הרב המקמי, כפר פינס

עמרם בלאמו"ר אליהו אדרעי

בע"ה, י"ז מנ"א התשמ"ג
לכבוד הרה"ג כמוהר"ר שלום יודא גראס שליט"א
רב דקהל מגן שאול ד"האלמין" ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי"
מכון להוראה בשחיתות ובדיקות, מחה"ס, שו"ת זבחו זבחי צדק, מנוחת שלום, מנחת יהודא, נפש ישעיה, ועוד. ברוקלין נ"י.

לאחר דרישת שלום כבוד תורתו כיאות,
שמחתי ויעלוזי לבי בראותי את ספרו הנכבד והיקר "נפש ישעי" על מאכלות אסורות שכב' חיבר, הספר מלא וגדוש יראת ה' טהורה ורואים בו שכב' קלע למטרה בביאורו הרחב ובאמרותיו הטהורות בענין שמירת הכשרות והנני לברך ברוב התפעלות "ברוך שחלק מחכמתו ליראיו", ויהי רצון שזכות הרבים תעזור לכב' להפיץ מעינותיו חוצה, להורות את אחב"י הדרך אשר ילכו בה לשמירת הכשרות ועוד נזכה לראות את חיבוריו כהנה וכהנה, בבריאות טובה דשנים ורעננים בעה"ת.

היות ואני הקטן ג"כ חיברתי ספר מדריך לעניני כשרות לאנשים פשוטים כמוני וב"ה היתה לי הצלחה שספרי הופץ בכמה אלפים בין אחב"י בארץ ובגולה והוצרכתי להדפיסו בשלוש מהדורות שאזלו מן השוק ואני עומד כעת להדפיס מהדורא רביעית, והיות ואני מתעסק במלאכת השו"ב והשגחה על הכשרות ומתעניין בספרים המדברים בנושא השו"ב והכשרות וראיתי שכב' חיבר כמה ספרים בענינים אלו, הנני לשטוח בקשתי לפניו שיואיל נא בזה להיטיב עמי ולשלוח לי לארץ את ספריו הנ"ל, שו"ת זבחו זבחי צדק, אכילת התרנגולים כהלכתה, נפש ישעיה כל החלקים שיצאו בלשון הקודש, חלב ישראל כהלכתה, מנוחת שלום, קונטרס מנחת יהודא, קונטרס קול יעקב, ועוד ספרים בעניני כשרות אם יש.

והנני שולח לכב' את ספרי הק' שחנן ה' אותי וזיכני להוציא לאור, והיות ואני אברך ובינתיים אני לא עובד אבקש מכב' שיתחשב בי בענין תשלום לספרים שישלח לי ויעשה לי הנחה ושכרו מרובה מן השמים, ונא לאשר את קבלת ספרי.

אני מחכה בכליון עיניים לקבל את הספרים הנ"ל.
בברכת יפוצו מעינותיך חוצה.
בכבוד רב

עמרם בלאמו"ר אליהו אדרעי
שו"ב, מחה"ס "הכשרות כהלכה", איש ירושלים ת"ו

שְׁלַחַן עֲרוֹן הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סֵדֵר הַלְמוּד לְשַׁבַּת פְּרֻשֵׁת קָרָח

אם לרפואה חייב ואם בשביל שלא ישכנו מותר:
ח. שמונה שרצים האמורים בתורה הצדן חייב והחובל בהם אף על פי שלא יצא מהם דם אלא נצרך תחת העור חייב ושאר שרצים אינו חייב החובל בהם אלא אם כן יצא מהם דם והצדן לצורך חייב שלא לצורך או סתם פטור אבל אסור ולהרמב"ם חייב:

ט. פרעוש הנקרא ברגו"ת בלשון ערב אסור לצודו אלא אם כן הוא על בשרו ועוקצו ואסור להורגו. הגה: ואף לא ימללנו בידו שמא יהרגנו אלא יטלנו בידו ויזרקנו (רבינו ירוחם נתיב י"ב חלק י'). אבל כנה מותר להרגה והמפלה בגדיו מכנים לא יהרגם אלא מוללן בידו וזורקן אבל המפלה ראשו מותר להרגם:

י. כל חיה ורמש שהם נושכים וממיתים ודאי נהרגים בשבת אפילו אין רציץ אחריו ושאר מזיקין כגון נחש ועקרב מקום שאינם ממיתין אם רציץ אחריו מותר להרגם ואם לאו אסור אבל מותר לדורסם לפי תומו ואפילו במתכוין אלא שמראה עצמו כאלו אינו מתכוין:

יא. לא ישפשה ברגליו רוק על גבי קרקע משום משוה גומות אבל מותר לדרסו לפי תומו שאינו מתכוין למרח ולהשוות גומות ואף על גב דממילא ממרח הוא כי לא מכויין שרי משום מאיסותא:

יב. חיה ועוף שברשותו מותר לצודן והוא שלא ימרודו אבל אם הם מורדים אסור לתפסם אפילו בחצר אם החצר גדול שאם לא גדלו בין בני אדם היו צריכים מצודה. הגה: ויש אומרים דאסור לצוד חיה ועוף שברשותו ואם צדן פטור (הגהות אלפסי) אבל פרה וסוס וכל שכן שאר חיה ועוף שמרודו אם צדן חייב חטאת וכן עיקר (המגיד פרק י'). חתול דינה כשאר חיה ואסור לתפסה בשבת (הגהות אלפסי):

סימן שיז - דין קשירה ועניבה בשבת, ובו ז' סעיפים

א. הקושר קשר של קיימא והוא מעשה אומן חייב

המשך סימן שטו - דברים האסורים משום אוהל בשבת

יג. בגד ששוטחין על פי החבית לכסות לא ישטחנו על פני כולו משום אהל אלא יניח קצת ממנו מגולה והני מילי כשהכובא (פירוש כלי) חסרה טפח אבל אם אינה חסרה טפח מותר דאין כאן אהל:

סימן שטז - צידה האסורה והמותרת בשבת, ושלא ישפשה הרוק, ובו י"ב סעיפים

א. הצד צפור דרור למגדל שהוא נצוד בו ושאר צפרים וצבי לבית או לכיכר שהם נצודים בו חייב ואם אינו נצוד בו פטור אבל אסור:

ב. הצד צבי ישן או סומא חייב חיגר או חולה או זקן פטור. הגה: המששה כלב אחר חיה בשבת הוי צידה (כלבו). ויש אומרים אף בחול אסור לצוד בכלבים משום מושב לצים (אור זרוע):

ג. כל שבמינו נצוד חייב עליו אין במינו נצוד פטור אבל אסור הלכך זבובים אף על פי שאין במינו נצוד אסור לצודן. הגה: ולכן יש לזהר שלא לסגור תיבה קטנה או לסתום כלים שזבובים בו בשבת דהוי פסיק רישיה שיצודו שם (בה"ת ומרדכי סוף פרק כירה ואגור). ויש מקילין במקום שאם יפתח הכלי ליטלם משם יברחו (טור):

ד. פורסין מתצלל על גבי הכוורת (מקום שמתכנסים בו הדבורים לעשות דבש) ובלבד שלא יכוין לצוד וגם הוא בענין שאינו מוכרח שיהיו נצודים כי היכי דלא להוי פסיק רישיה:

ה. צבי שנכנס לתוך הבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורים אין אחד יכול לנעול ונעלו שנים חייבים. הגה: ואם הפתח כבר מגופף מותר לנעלה במנעול (ר"ן פרק האורג והמגיד פרק י'):

ו. ישב אחד על הפתח ומלאו יכול השני לישב בצדו ואפילו אם עמד הראשון והלך לו השני פטור ומותר והראשון חייב:

ז. הצד נחשים בשבת או שאר רמשים המזיקים

כגון קשר הגמלים וקשר הספנים וקשרי רצועות מנעל וסנדל שקושרים הרצוענים בשעת עשייתן וכן כל כיוצא בזה אבל הקושר קשר של קיימא ואינו מעשה אומן פטור. הגה: ויש חולקים שסבירא להו דכל קשר של קיימא אפילו של הדיט חייבין עליו (רש"י והרא"ש ורבינו ירוחם וטור) ויש אומרים שכל קשר שאינו עשוי להתיר באותו יום עצמו מקרי של קיימא (כל בו והגהות מיימוני פרק י') ויש מקילין לומר דעד שבעה ימים לא מקרי של קיימא (טור ומרדכי) (ועיין לעיל סימן שי"ד סעיף י'). וקשר שאינו של קיימא ואינו מעשה אומן מותר לקשרו לכתחלה. הגה: וכן לענין התרתו דינו כמו לענין קשירתו (טור). כיצד נפסקה לו רצועה וקשרה נפסק החבל וקשרו או שקשר חבל בדלי או שקשר רסן בהמה הרי זה פטור וכן כל כיוצא באלו הקשרים שהם מעשה הדיט וכל אדם קושר אותם לקיימא. וכל קשר שאינו של קיימא אם קשרו קשר

אומן הרי זה אסור ולצורך מצוה כגון שקושר למדוד אחד משעורי התורה מותר לקשרו קשר שאינו של קיימא. הגה: ויש אומרים דיש לזיזר שלא להתיר שום קשר שהוא שני קשרים זה על זה דאין אנו בקיאים איזה מקרי קשר של אומן דאפילו בשאינו של קיימא אסור לקשרו והוא הדין להתירו וכן נוהגין (הגהות אלפסי פרק אלו קשרים) ומכל מקום נראה דבמקום צערא אין לחוש ומוותר להתירו דאינו אלא איסור דרבנן ובמקום צער לא גזרו והא דבעינן ב' קשרים זה על זה היינו כשקושר ב' דברים ביחד אבל אם עשה קשר בראש אחד של חוט או משיחה דינו כשני קשרים (סמ"ג):

ב. נשטמו לו רצועות מנעל וסנדל או שנשטמו רוב הרגל מותר להחזיר הרצועות למקומן ובלבד שלא יקשרו. הגה: ודוקא שיוכל להחזירו בלא טורח אבל אם צריך טורח לזה אסור דחיישינן שמא יקשרו (תוספות והרא"ש פרק במה טומנין):

המשכילים יזכרו בזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

(דניאל ז')

3 דרכים לתרומה:

באמצעות כל סוגי נרטיס האשראי בטלפון 0548-433385.

בהפקדה לבנק פאנ"י: סניף 179 מספר חשבון 409-545643 קוד מוסד 47695.

בשליחת המחאה לפקודת "גן עדן התחנות" (למוטב בלבד) רחוב נחל לביש 24/8 רמת בית שמש.

מפעל הזוהר העולמי
שע"י עמותת "גן עדן תחנות"
רחוב נחל לביש 24/8 רמת בית שמש
טלפון 054-8436784
פקס: 02-995-1300

שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה

לקוט מִסְפָּר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קִבְּלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב

המזיקים ומחבלים שמכים את הרשעים, הם שנבראו ממעשיהם הרעים.

ויש שם כמה מיני מזיקים ומחבלים משונים ומכוערים להעניש את הרשעים, ונראה שאלו המזיקים ומחבלים המכים אותם הם המזיקים והמחבלים שעשה ברוע מעשיו, כאמרם ז"ל (אבות פ"ד מ"א) והעובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד, מלבד הממונים והמחבלים הממונים שם להעניש לרשעים מיום שנברא גיהנם. ונותנים כל מכות משונות באותו גוף, יש מי שתולין וחונקים אותו, ויש מי שהורגים אותו וחונקים אותו, ויש מי שנוקרים את עיניהם, ויש מי שתולין אותו בקדקי ראשיהם, הכל כפי כבודות העבירות שעשה. וכמה מן החיים ראו פתח גיהנם שבמדבר מרחוק.

ואני שמעתי מפי קדוש מדבר החכם השלם כמה"ר חיים אלפיסי ז"ל שספרו לו נחותי ימא שיש מקום בשפת הים הגדול אשר שפתו מגיע למדבר חרב, ושמה רואים ממרחק בקיעה בארץ יוצא מתוכה להבות אש עד לב השמים, והספינה מתרחקת הרבה כדי שלא יתהתך הזפת מחמימות האש. ושהוא ז"ל הלך בספינה בים הגדול ובלילה ראו להבות אש יוצאים מתוך הים, והלהב היה משבר הרים ומפרק סלעים שבתוך הים, והספינות העוברות בים זה יודעין ומכירין המקום ומתרחקים הרבה משם.

וספרו לו אנשי הספינה שזה המקום הוא פתח גיהנם שבים והאש הזו אינו נראה בתוך המים הנזכר כי אם בלילה, כי ביום מחמת אור השמש אינו נראה. ואני ראיתי בספר אחד שיש מקום בעולם והוא מדבר שמם שהולכים שם שומעים קול צעקה וצוחה במקום אחד שבמדבר זה יוצאה מתוך הארץ. ובפרט אם נוטים האוזן סמוך לארץ מתחזקים הקולות

כדוגמת קולות המכיין אותם וצועקים מתוך צערם. ואומרים ההולכים שם ששם תחתיו גיהנם שבארץ. ומלך אחד רצה לידע סיבת הצעקה הנשמעת במקום הזה מהו, וצוה לחפור חפירות עמוקות מאד ולא מצאו דבר, אך הצעקה היתה נשמעת לעולם עד כאן.

ודברים אלו לא כתבתי חס ושלום להחזיק דברי רבותינו זכרונם לברכה שאומרים (עירובין י"ט) שיש פתח לגיהנם בים ובמדבר, כי דבריהם הם אמתיים מעצמם ואינן צריכין חיזוק, כי כולם ברוח הקודש נאמרו, אלא הבאתי אותם כדי להלהיב ולהפחיד הלבבות הנרדמות מלכלוך עונותיהם. הרי לך ענין גיהנם של מטה.

גיהנם של מעלה הוא נהר דינור

וגיהנם של מעלה הוא נהר דינור כסברת המקובלים זכרונם לברכה. ונראה לי עוד, שהמדור שיש לכל אחד גדול מחבירו זהו גיהנם של מעלה עם אותו הצער והביוש והכלימה שמקבל בהיות חבירו למעלה ממנו במקום ובמעלה ביתר שאת ויתר עז. וכאמרם ז"ל (ב"ב ע"ח) כל אחד נכוה מחופתו של חבירו וכו', ומקבל בושה מזה.

ועוד אמרו ועשן בחופה למה, אלא לכל מי שעניו צרות בתלמיד חכם בעולם הזה וכו'. הרי מקבל עונש בגן עדן עצמו, והעונש הזה הוא אחר שקבל בגיהנם עונש על איזה עבירות שבידו.

מי שראה צער תלמידי חכמים בחייו ולא ריחם עליהם, יראה בכבודן של תלמידי חכמים לעולם הבא, ולא ירחמו עליו.

ואם תאמר למה לא קיבל בגיהנם גם עונש העון שהיה עינו צרה בתלמיד חכם כשם שקיבל עונש שאר עבירות וממתינים לו לעונשו בתוך גן עדן. התשובה, כל מדותיו יתברך מדה כנגד מדה. דכשם שבעולם הזה היה רואה לתלמיד חכם בצערם ועינו צר ולא מרחם עליהם, גם הוא יראה בעיניו מעלת התלמיד חכם ותלמיד חכם יראה בצערם ואין מרחם, כאשר עשה, כן יעשה לו. וכשם שיש גיהנם למטה כך יש גן עדן למטה כאן בארץ במקום מוצנע בעולם וכו כל מיני אילנות טובות אשר עין לא ראתה, והן מוציאתן פרח ויצץ ציץ וכל מיני מגדים מופלאים בריחם

ובצביונם, כעובדא דרבה בר אבוה (כבא מצינא פ"ט, ק"ב), שהוליכו אליהו בחומות גן עדן ופשט טליתו ולקח מעלי האילנות וכשיצא לילך שמע בת קול אומר, מי אכל עולמו כזה וניער טליתו אלפי דינרי פלגינהו לחתנוותיה עד כאן.

גם בעובדא (כתובות ע"ז) דרבי יהושע בן לוי שהוליכו המלאך המות בגן עדן בגוף ובנפש והוא בגן עדן של מטה, הרי גן עדן כאן בארץ במיני אילנות בפועל מופלאים בריחם כמדובר, ושם מתעדנין הנשמות והנכנסים בגופם חיים כר"י וחביריו מרוחניות הריחות, אמנם לא מהאכילה ושתיה כשם שמתעדנין החיים, שהאכילות ושתיה שם על דרך ויאכלו וישתו כשראו את אלהי ישראל, שהראיה נחשב להם כאלו אכלו ושתו, אמנם ניזונין מהריחות ומיני התענוגים הרוחניים אשר שכל המלובש בגוף אינו יכול לשער.

צדיקים אוכלים מן בגן עדן דוגמת המן שאכלו ישראל במדבר

גם יש לנשמות הצדיקים בחינת אכילה ברוחניות כאמרם ז"ל (חגיגה י"ב) למה נקראו שחקים ששוחקים מן לצדיקים כו', ובודאי שאינו דרך אכילה ממש, אלא הוא אופן אשר אין שכל בני אדם יכול להבינו, והאמנם שנוכל ליישב אכילת המן הזה בגן עדן הוא השגות עליונות כמו להכיר באחדותו יתברך ולהבין בסודי תורתו מעין מה שפעל לאוכלי המן במדבר, כדפירש מוהר"י אדרבי ז"ל במאמר (יומא ע"ה שמ"ד פ"ב בשינוי ע"ש) עם המן היה יורד אבנים טובות ומרגליות וגדולי ישראל מלקטים אותם, דקשה למה דווקא גדולי ישראל ולא שאר העם, כיון שלכולם היה יורד וכולם לוקטים מן. אלא הכוונה לומר שהקב"ה יהיב חכמתא לחכימין ועל ידי המן היו מזדככין והיו משיגים סודי רזי התורה. וזהו דווקא החכמים והגדולים כיון שכבר היה בהם חכמה, וזהו דקאמר שהגדולים מלקטין אותם אבנים טובות שהם סודי התורה, וזה לא שייך בשאר העם שאינן חכמים שהקב"ה אינו נותן חכמה כי אם למי שיש לו חכמה כמדובר (ועיין שם הענין יותר באורך).

גם אמרו כאן שוחקים מן לצדיקים, רמז להשגת האחדות הקדוש והבנת הסודות שעתיד הקב"ה לגלות להם כנודע מרז"ל, תענוגי הריחות שהנשמה נהנה מהם כדרז"ל (ברכות מ"ג) על פסוק "כל הנשמה תהלל יה",

איזה דבר שהגוף אינו נהנה והנשמה נהנה, הוי אומר זה הריח, יש להם בגן עדן שמתעדגים מהריחות המשובחות, כעובדא (ב"ר פס"ב) דרבי אבהו ורבי אלעזר בן פדת (תענית כ"ה) יוכיח, שהראו להם שלשה עשר נהרי אפרסמונא דכיא שהוא ריח טוב שעתידים להתעדן בהן, הרי שנהנה מהריח.

ויש מעלה אחרת גדולה מזו, והוא תכלית העונג והיינו כשנשלם זמן ישיבת הנשמה כאן בגן עדן של מטה ועולה לגן עדן של מעלה ונכנס בצרור החיים לראות פני מלך חיים, אין תענוג יותר גדול מזה.

ואופן קיבול השכר על כל מצוה ומצוה^י, ראיתי בספר אחד דכך הוא, אף על פי שהנשמה בגן עדן במדה הראוי לה בעבור איזה מצוה שעשה, כשבאים לתת לה שכר על מצוה אחרת לתת לה מדור יותר עליון מדקדקים אם קיים אותה כתקנה מעלין לה, ואם לא מוציאים אותה החוצה שתקבל עונש, כפי מה שגוזרים בבית דין הצדק. ואחר שתקבל עונשה מעלין לה לאותו מדור העליון יותר, ובדרך זה בכל מצוה ומצוה. וכל זה בגן עדן של מטה.

הערות

ק"ז. איתא במדרש רבה (פקודי נב, א): מעשה ברבי שמעון בן חלפתא שהי' עני מרוד מאוד ולא הי' לו במה להתפרנס. פעם אחת בערב שבת יצא לבית הכנסת, התפלל לפני ה' - וירדה לו מן השמים אבן יקרה מאוד כדי שיתפרנס ממנה. כאשר הוא סיפר את הדבר לאשתו, אמרה היא לו שאינה רוצה ליהנות מהאבן ושיחזירה מיד חזרה לשמים.

שאל אותה רבי שמעון, מדוע? ענתה לו, האם אתה רוצה שיהי' שולחן לעולם הבא בגן עדן חסר, ושולחן חבריך מלא (כלומר, שיחסר משולחן כדי אותה אבן יקרה שקיבלת בעולם הזה)? הלך רבי שמעון וסיפר את הדברים לרבי הקדוש (שהי' רבו, הצטער רבי מאוד על כך שרבי שמעון ימשיך לסבול צער עניות אחרי שה' שלח לו מטמון זה) - ואמר לרבי שמעון: לך ואמור לאשתך שאם יהי' שולחן חסר אני אמלאנו משלי. הלך ואמר לה, אמרה לו בוא עימי לרבי. הלך רבי שמעון עימה אל רבי, וכשבאה לרבי שאלה אותו, וכי רואה אדם את חבירו בעולם הבא? וכי לא לכל צדיק וצדיק יהי' לו עולם לעצמו? והרי נאמר "כי הולך האדם את בית עולמו" - עולם שלו?! כאשר רבי שמעון אתדברתי הוא הסכים עימה, ורבי שמעון בעלה הלך והחזיר את האבן היקרה לשמים.

וכעין זה איתא במסכת תענית (כה, א) מובא לגבי רבי חנינא בן דוסא שיבקש רחמים ונתנו לו רגל אחת משולחן של זהב מהשמים, ואשתו ראתה בחלומה שעתידים כל הצדיקים לעולם הבא לאכול בשולחן של שלוש רגלים, ואילו לבעלה יהי' שולחן חסר שלשתי רגלים, ורבי חנינא בן דוסא ביקש רחמים ולקחו ממנו בחזרה את רגל השולחן. המשך יבא.

זהר על מעלת ושמירת השבת

ימים טובים

מספר "השבת והזוהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

עונש המבטל ענג שבת

ואחר כך חוזרים הממנים הללו שמענישים בני אדם, ונפרעים מן האדם על שנמצא בגללו חסרון למעלה ומטה. מה תקנתו? לישב תענית על תענית. מה הטעם? זה בטל ענג שבת - יבטל ענג של חל.

ואם הוא מ... ל ענ שבת ומתענג בחל, דומה כמו שמחשי על דר אחר יותר ממה שמחשי את ה דוש ברוך הוא. הרוח העליונה, קדש הקדשים ששורה עליו לא ענג, ובטלה ממנו. רוח אחרת של חל ששורה אחר כך על העולם מחשיב ומענג אותו, אז חוזרים ונפרעים ממנו בעולם הזה ובעולם הבא.

תענית על תענית

משום כך צריך תענית אחרת ביום ראשון של חל, בזמן ששורה על העולם אותה רוח של חל, וכזה יש לו רפואה, כיון שלא החשיב את רוח החל. וסימנך - (ויקרא ה) והשיב

עונש המבטל ענג שבת

ולבתר, מתהדרין אליו ממנו דענשין לבני נשא, ואתפרעין מניה דבר נש, על דאשתבח בניניה גרעותא עילא ותתא. מאי תקנתיה. ליתיב תעניתא על תעניתא. מאי טעמא. דא בטיל ענוגא דשבתא, יבטל ענוגא דחול.

ואי איהו מבטל ענוגא דשבתא, וקא מתענג בחול, דמי כמאן דחשב למלה אחרא, ויתיר ממה דחשיב ליה לקודשא בריך הוא. רוחא עלאה, קדישא דקודשין דשריא עליה, לא עניג, ובטיל ליה מניה. רוחא אחרא דחול, דשריא לבתר על עלמא, חשיב וקא מענגא ליה. כדון מהדרין ומתפרעין מניה, בהאי עלמא, ובעלמא דאתי.

תענית על תענית

בגין כך, אצטריך תעניתא אחרתא, ביומא קדמא דחול, בזמנא דשריא על עלמא ההוא רוחא דחול. ובהאי אית ליה אסותא, כיון דלא חשיב לרוחא דחול. וסימנך (ויקרא ה)

זהר השבת

והשיב את הגזלה אשר גזל וגו'. גזלן, לא חשיב לקודשא בריך הוא, לא חשיב לבני נשא, בגין כך לית ליה עונשא כגנב. גנב, דחשיב לבני נשא, יתיר מקודשא בריך הוא, אית ליה עונשא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. זבאה איהו, מאן דאשתלים לתתא, להחוא עונג עלאה כדקא חזי.

את הגזלה אשר גזל וגו'. גזלן אינו מחשיב את הקדוש ברוך הוא, אינו מחשיב בני אדם, לכן אין לא ענש כגנב. גנב שמחשיב בני אדם יותר מהקדוש ברוך הוא, יאש לו ענש בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי מי שמשלים למטה את אותו ענ עליון כראוי.

בטול סעודת האמונה והשמחה

(ח"ג ק"ה, א)

אמר ליה, ודאי הכי הוא. והא שמענא מלה. אבל מאן דשארין בתעניתא בשבתא, עביד גריעותא לשבת, או לא. אי תימא דלא עביד גריעותא, הא סעודתי דמהימנותא בטיל מניה, ועונשיה סגי, הא חדוותא דשבת בטיל מניה. **היום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה**

בטול סעודת האמונה והשמחה

אמר לו, ודאי כך הוא, והרי שמענו את הדבר. אבל מי ששרוי בתענית בשבת, עושה חסרון לשבת או לא? אם תאמר שלא עושה חסרון, הרי סעודת האמונה בטל ממנו וענשו רב, הרי שמחת השבת בטל ממנו.

אמר ליה, מלה דא שמענא, דדא הוא דאשגחן עליה מלעילא, מכל בני עלמא. בגין דהאי יומא, חדוותא הוא לעילא ותתא. חדוותא דכל חדוון. חדוותא, דכל מהימנותא ביה אשתבת. ואפילו רשעים דגיהנם גייתין בהאי יומא. והאי בר נש לית ליה חדוה, ולית ליה גייתא, ושניא דא מכל עלאין ותתאין. בלהו שאלין עליה, מאי שניא דפלגיא הוא בצערא.

היום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה

אמר לו, דבר זה שמעתי, שזהו שמשגיחים עליו מלמעלה מכל בני העולם, משום שהיום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה, שמחת כל השמחות, שמחה שכל האמונה נמצאת ב, ואפו הרשעים של הגיהנם נחים בו זה. והאיש הזה אין לו שמחה ואין לו מנוחה, וזה שונה מכל העליונים והתחתונים. כלם שואלים עליו: מה שונה שפלוני הוא בצער?

מִדּוּעַ מָשִׁיחַ לֹא בָּא?

קוֹנְטֵרַס מְנַחֵת יְהוּדָה

מוֹדְעָה

א. מאחר ויש בידי מספר ספרים בענין מאכלות אסורות המוכנים להדפסה, ובגלל מחסור בכסף אי אפשר להדפיסם, לכן אנו פונים ומבקשים מכל מי שמוכן לשלם מכספו את הספרים לזכוי הרבים, לעלוי נשמת קרובי המשפחה, ושם הספר ישא את שמו של הנפטר בספר, שיפנה לטלפון: 8086-436 (718), הטלפון היום: 054-8436784.

ב. אנו גם מכינים להוריד לדפוס את הספר החשוב "מדריו לצניעות" שחיב שיהיה בכל בית יהודי. שני פרקים מן הספר הדפסו בשבוע האחרון בירחון "די תורה וועלט" – היוצא לאור על ידי הרב הגאון ר' אשר אנשיל קרויז [שליט"א] זצ"ל - הממלאים ארבעה עמודים מאד חשובים וחיוניים הנוגעים לכל יהודי, למדור קוראים "מדור הצניעות" בעמוד מספר 24 והלאה. כמו כן יש בעמוד מס' 5 מכתב מאד חשוב המעורר לתשובה, שנדפס לעלוי נשמת האשה הקדושה מרת פייגא רחל בת ר' צבי ברעכער עליה השלום, וגם בחדש אדר הדפסנו חלק מן הספר "מדריו לצניעות", שיש שם לעורר בענינים חשובים, ולמי שיש להוסיף ולעורר את הצבור בענינים הנחוצים יואיל בטובו וישלח לנו ואנו נזכיר את הענין בשם אומרו.

ג. זה זמן שאנו מתארגנים להוציא לאור ירחון, שמתרתו לעסק בעניני חנוכה - פשרות - וצניעות, וכמו כן בנושאים חשובים אחרים, לכן אנו פונים ומבקשים מכל מי שמענין להנציח שמו של קרוב, יודיע לטלפון הנ"ל.

פֶּתַח הַשַּׁעַר

אודה את ה' בכל לבב בתוך רבים אהללנו, שזכנו עד הלום לבוא ולהדפיס ספרי "מונחת יהודה" חלק ששי מספר נפש ישעיה - על מאכלות אסורות, וברוך ה' שהספרים הראשונים נתפשטו בישראל והשרישו שרשים ופעלו התעוררות רבה בעניני פשרות בכל תפוצות ישראל. הספרים נתקבלו ברוך ה' בהערצה, וחולקו בחנם ונמכרו לאלפים מאחינו בני ישראל. ותשועה ברב יועץ, והתייעצתי עם כמה מגדולי הרבנים שליט"א להדפיס קונטרס מיחד אודות נתינת חלב עפ"ם ושאר דברים אסורים לילדים קטנים. והדפסתי הקונטרס בלשון אידיש המדבר בינינו דוקא, [כעת מתרגם ללשון הקודש] כדי לאפשר גם לנשים לענן בה, בקווי להשם ותברך שהדברים יעשו רשם בלבותם, ובזכותם נזכה להגאל כימי צאתנו מארץ מצרים שנגאלו בזכותם, כי עקר קדשת ישראל הוא קדשת המאכלים והוא יסוד התורה וקיום האמונה אהבת הבורא ודבקות האלוקות, ידיעת האב והמשכת הבן, כמו שפרש רש"י ז"ל על הפסוק ואנשי קדש תהיון לי וכו' אם אתם פרושים משקוצי גבלות וטרפות הרי אתם שלי ואם לאו אינכם שלי עכ"ל.

וימי שפוגם נפשו במאכלות אסורות אז אינו נקרא בנו של הקב"ה וכופר בהקב"ה, כמבאר בזהר הקדוש שמיני (דף מ"ב ע"א) "ר' יצחק אומר: כל מאן דאסתאב בהו כאלו פלח לעבודה זרה דאיהו תועבת ה' וכו', נפק מסטרא דחיי ונפק מרשותא קדישא ועייל ברשותא אחרא, ולא עוד אלא דאסתאב בהאי עלקא ובעלקא דאתי" עכ"ל.

כשהוצאתי לאור את ספרי הראשון, הייתי אצל רבינו מאור עינינו מרן כ"ק אדמו"ר מסאטמר [שליט"א] זיע"א, וברכני בהצלחתו להפיץ הספר, ומפח ברכתו וקדשתו פעל הרבה ועשה התעוררות גדול אצל כל אחד מאחינו בני ישראל המבקשים האמת בעניני פשרות.

על פן אני מבקש מאחינו בני ישראל שתקבלו ספר זה, וגם ללמד בזה. ואם תאמרו מי הוא זה ואיזה הוא שאלמד בספרו, אך דעו נא רבותי שספר זה אינו כמו שאר הספרים שהמחבר מחדש דבר משלו, רק ספר זה מלקט מן הש"ס זהר וספרים של רבותינו הקדושים שכל דבריהם קדושים וממילא לא

עלי תלונותיכם. ואני מבקש מכל אחד מישראל שתקבלו ברכה זו לתוך בתיכם ותהיו לי לעזר ולהועיל.

ואסים: רבוננו של עולם יהי רצון מלפניך שתתן לי פח וחזק ואון ועוז ותעצומות ואמץ להתחיל ולגמור לכתב מה שעוררתני לחבר חבור פולל ענייני מאכלות אסורות, שהוא יסוד האמונה ועמוד העבודה, ולא יקרה לי שום מכשול ונגזק ופחד וצער ודאגה ויגון ומניעה ועכוב ובלבול ועצלות ומחשבה זרה בעולם, ותשפיע עלי שפע השכל וחכמה בינה ודעת ותבונה וזכרון והדריכני באמתך, ודרך שקר הסר ממני ותורתך חנני, ואזכה ללמד וללמד להרעי ולזרע זרעי לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך, ולא גבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד.

ובזכות השמירה ממאכלות אסורות נזכה להיות שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים.

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שישלח לנו אליהו הנביא בבשורת הגאולה השלמה - לשמחנו בבנין ירושלים עיר הקדש, ונודה לה' שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו במהרה בימינו אמן.

ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין

המשך בעמוד כ

❖ הקדמה והתנצלות ❖

בשפתבתי את השורות הללו צלצל אלי רב מפרסם ואמר לי את הכתוב בספר המפרסם אמרי שי: חז"ל שואלים הֲמֵן מִן הַתּוֹרָה מִיָּנִין? היכן מרמז בכל התורה הענין של הֲמֵן? ועל כך השיבו שהוא מרמז בפסוק "הֲמֵן הַעַץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבַלְתִּי אֲכַל מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ". ואם כן מה השיכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של הֲמֵן?

ומתוך, רואים לפעמים איך שיהודי מאבד את צלם האלוקות שלו, הוא נהיה משחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובעת השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאין אוכלים בשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"הֲמֵן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתוך לבלתי אכל ממנו", ע"כ.

רואים מכך, שלאכל אכל שאינו בשר גורם לרעה הגדולה ביותר.

ועל כן אומרים ארור הֲמֵן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזרות קשות (מגילה י"ב).

וכן כתוב בב"ח (או"ח סי' תר"ט) וזל"ק, בפורים היתה עקר הגזרה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של אסור ושמחה ומשתה של אסור, וכשעשו תשובה ענו נפשותם כמו שאמרה אסתר: "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים וְאֶל תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ שְׁלֵשֶׁת יָמִים". לפיכך קבעים למשתה ויום טוב לזכר את עקר הנס.

לזה אומרים ברוך מרדכי היהודי, כי בזכותו היהודים נצלו מגזרתו של הֲמֵן, והוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, וישב בשער המלך כדי לשמר שאסתר לא תאכל אכל שאינו בשר.

ובזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות - נצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", כי אף אכל שאינו בשר לא נכנס לפיהם.

ובזכות זה של אכילת בשר נזכה להנצל מפל צרה חס ושלום, ובמהרה נזכה לגאולה שלמה אמן.

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

יג. אין מקצה באוכלין תלושין אפלו עומדין לסחורה רק בדאיכא תרתי דחינהו בידים ולא חזי (סימן ש"י ס"ב).

פָּרֵק י

דְּבָרִים הַמְתָּרִין בְּטִלְטוּל שְׁלֵא לְצַרְךָ כָּלֵל

- א. סְפָרִים שְׁמַתָּר לְקִרוֹת בָּהֶם בַּשַּׁבָּת (ש"ח ס"ד, שולחן ערוך הגר"ז י"ז ושאר אחרונים).
- ב. אוֹכְלִין (ש"ח ס"ד) וְדוֹקָא מְאֹכֵל הָרְאוּי לְאָדָם אֲבָל הָרְאוּי רַק לְבִהְמָה חַי וְעוֹף אֵין מְתָרִין רַק לְצַרְךָ, כְּכֹלֵי שְׁמֵלְאֲכָתוֹ לְהִתֵּר (פרי מגדים ש"ח, אשל אברהם סק"י, תולדו"ש סימן צ"ט, ופרטי דיני אוכלין הראויין לבעלי חיים כבר נתבאר במקומה).
- ג. מְלֻבוֹשִׁין וְתַכְשִׁיטִין שְׁמַתָּרִין לְלִבְשָׁן מְתָרִין גַּם כֵּן בְּטִלְטוּל שְׁלֵא לְצַרְךָ כָּלֵל (קצוה"ש סימן ק"ח בבדה"ש אות ז, ובוזה תבין מנהג העולם למשמש כל שעה בציצית בלי צורך, או בבתי עיניים וכיוצא).
- ד. שְׁעָרוֹת הָאָדָם כְּמוֹ שֶׁל הָרֹאשׁ וְהַזְקָן (שאלות ותשובות שא"י סימן ל"ח, ונלמד במכל שכן מסעיף ג' דכאן, וכן עמא דבר).
- ה. כּוֹסוֹת, קְעָרוֹת, צְלוּחִית וְסַפִּין שְׁעָל גְּבֵי הַשְּׁלֶחָן דְּתַדִּירִין בְּתַשְׁמִישׁ לְגַבֵּי לְחֵם וּבָשָׂר וְאוֹכְלִין שְׁחוֹתְכִין בּוֹ (שלט"ג, שכנה"ג, באר היטב סק"י, חידושי חתם סופר שבת דף קכג, אליהו רבה סק"י, מקו"ח מובא במנחת שבת, ועוד עיין בתה"ד ש"ח סק"ד, ומנחת שבת פ"ח נ"ג, וכפי הנראה גם דעת המשנה ברורה נוטה להמקילין שהביא שיטתם בסתם בסעיף קטן כ"ג, ושיטת האוסרין הביא בלשון "ויש מחמירין").
- אֲבָל יֵשׁ מִחֻמְרֵינִי דְּדִינָם כְּכֹל פְּלֵי שְׁמֵלְאֲכָתוֹ לְהִתֵּר שְׁאִינָם מְתָרִין שְׁלֵא לְצַרְךָ כָּלֵל (שולחן ערוך הגר"ז ש"ח סעיף קטן ט"ז, י"ז, שער הציון כ"א דכן משמעות הרמב"ם פכ"ה, וכן נראה בתו"ש בשם של"ה, דעת התו"ש, דרך החיים, חיי אדם כלל ס"ו ס"ג, קיצור שולחן ערוך פ"ח ס"ח, ומובא גם במשנה ברורה בשם יש מחמירין, ועיין תה"ד ומנחת שבת שם).

פָּרָק י"א כָּלָלִים בְּדִינֵי מִקְצָה כָּלֵי שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְאָסוּר

פְּרוּשׁ שְׂמֵיחַדַּת לַעֲשׂוֹת דְּבַר שְׂאָסוּר לַעֲשׂוֹת בְּשֶׁבֶת (מגן אברהם בס"ג, הגר"ז י"ב, משנה ברורה סק"י)

א. דינו: שְׂמֵתָר לְטַלְטְלוֹ בֵּין לְצַרְךָ גּוֹפּוֹ פִּי שְׂצָרִיךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּגוֹף הַכְּלִי לְדַבֵּר הַמֵּתָר כְּגוֹן קוֹרְנוֹס (האממע"ר בלע"ז) לְפָצוֹ"ע (אוֹיִפְקָלָאפֶּע"ו) אַגּוּזִים, בֵּין לְצַרְךָ מְקוֹמוֹ פִּי שְׂצָרִיךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ אִיזָה תִשְׁמִישׁ בְּמִקּוֹם שֶׁהַכְּלִי מְנַח שָׁם, אֲבָל לְצַרְךָ הַכְּלִי עֲצָמוֹ כְּגוֹן שְׂלָא יִגְנַב אוֹ שְׂלָא יִשְׁבֵּר אוֹ שְׂלָא יִתְקַלְקַל מִסְפָּה אַחֲרַת אָסוּר לְטַלְטְלוֹ (ש"ח ס"ג, ושולחן ערוך הגר"ז יב.) וְכָל שֶׁכֵּן שְׂלָא לְצַרְךָ כָּלָל (פְּשׁוּט).

ב. כָּל דְּהוּה בֵּי הַנְּאָה אֶפְלוֹ רַק הַנְּאָה שְׁלִיחַ לְחַבְרוֹ מְשׁוּם שְׂמִיחַת יוֹם טוֹב לְצַרְךָ גּוֹפּוֹ נְחָשֵׁב, (שבת ס. תוד"ה לא בסנדל, רשב"א ביצה טו ד"ה הא דר"ה, עירובין תוד"ה כיון) וְהוּא הַדִּין לְשַׁלַּח לְחַתָּן בְּשֶׁבֶת בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ לִיִּכְטָע"ר וְכִיּוֹצֵא דְמְשׁוּם שְׂמִיחַת חֲתָן מְקַרֵי צַרְךָ גּוֹפּוֹ, (חידושי רעק"א סימן ש"ו על מגן אברהם סעיף קטן ט"ו, ופטומי זמנינו של כסף צריך עיון בהיתר זה דהם מוקצים מחמת חסרון כיס).

ג. כָּלֵי שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְאָסוּר אִם מְחָשֵׁב עָלָיו לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּגוֹפּוֹ בְּמִקּוֹם אַחַר אוֹ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִקּוֹמוֹ, מֵתָר לְטַלְטְלוֹ מִמְּקוֹם זֶה אִף עַל פִּי שְׂעָקָר כְּוַנְתּוֹ בְּטַלְטוּלוֹ לְצַרְךָ הַכְּלִי שְׂלָא יִגְנַב (מגן אברהם בשם הירושלמי ס"ג, שולחן ערוך הגר"ז אות י"ב, משנה ברורה סעיף קטן ט"ז).

ד. כָּל שָׂרֵב מְלֵאכְתּוֹ לְאָסוּר גַּם כֵּן בְּכָלֵל "כָּלֵי שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְאָסוּר" (רשב"א, פרי מגדים, ביאור הלכה, ומשנה ברורה סק"י), וְדַע שְׂדַעַת הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה נוֹטָה (ביאור הלכה) דְּלֵא תְלוּי אִם מְשִׁתְּמֵשִׁין בּוֹ רַב פְּעָמִים לְאָסוּר אוֹ לְהִתֵּר, אֲלֵא תְלוּי אִם עֵקְרָה נְעֻשִׁית לְמְלֵאכְתּוֹ אָסוּר אִף שְׂמִשְׁתְּמֵשִׁין בָּהּ גַּם לְהִתֵּר דִּינוֹ כְּכָלֵי שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְאָסוּר, אֲבָל אִם מִיחַד מְעַקְרָה גַּם לְהִתֵּר אֲלֵא שְׂלֵאָסוּר מְשִׁתְּמֵשִׁין בָּהּ יוֹתֵר, דִּינָה כְּכָלֵי שְׂמֵלֵאכְתּוֹ לְהִתֵּר, וְהַנִּיחוֹ בְּצָרִיךָ עֵיוֹן, אֲבָל בַּקְצוּה"ח סִימָן ק"ח בְּבִדְה"ש י"ב כְּתָב דְּגַם דַּעַת הַגְּר"ז נ' כְּסִפֵּר הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה.

ספורי הזהר

מספר "השבת והזהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

ישראל נקראו קדש

ח"ב קכב ע"א

שְׁנֵינוּ, יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ קֹדֶשׁ, וּמִשּׁוֹם שֶׁהֵם קֹדֶשׁ אֲסוּר לְאָדָם לְקַרְא לְחִבְרוּ בְּשֵׁם גְּנָאֵי וְלֹא לְכַנּוֹת שֵׁם לְחִבְרוּ, וְעִנְשׁוֹ גָדוֹל, וְכָל שֶׁכֵּן בַּדְּבָרִים אַחֲרֵיהֶם. שְׁנֵינוּ, כְּתוּב (תהלים לד) נִצַּר לְשׁוֹנֵף מֵרַע וְגו'. מֵהוּ מֵרַע? שֶׁבְּגִלְל לְשׁוֹן הָרַע מִחִלּוֹת יוֹרְדוֹת לְעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מִי שֶׁקּוֹרָא לְחִבְרוּ בְּשֵׁם שְׂאִין בּוֹ וּמַגְנֶה אוֹתוֹ, נִתְּפָס בְּמַה שְׂאִין בּוֹ. שֶׁאָמַר רַבִּי חִיָּא אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כָּל מִי שֶׁקּוֹרָא לְחִבְרוּ רָשָׁע, מוֹרִידִים אוֹתוֹ לְגִיּהֲנָם, וְיוֹרְדִים לוֹ לְלַחְיָיו, פָּרַט לְאוֹתָם חֲצוּפִים שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁמִּתֵּר לְאָדָם לְקַרְא לָהֶם רָשָׁע.

אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁקִּלְל אֶת חִבְרוֹ, עֶבֶר רַבִּי יִיסָא, אָמַר לוֹ, כְּמוֹ רָשָׁע עֲשִׂיתָ. בָּא לְפָנָיו רַבִּי יְהוּדָה. אָמַר לוֹ, רָשָׁע לֹא אָמַרְתִּי לוֹ, אֶלֶּא כְּרָשָׁע, שֶׁמֵּרָאָה דְּבָרָיו כְּרָשָׁע, וְלֹא אָמַרְתִּי שֶׁהוּא רָשָׁע. בָּא רַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵל לְמַעֲשֵׂה לְפָנָיו רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר לוֹ, וַדַּאי שְׂלֵא הִתְחַיֵּב. מִנֵּין לָנוּ? שֶׁכְּתוּב (איכה ב) הִיָּה ה' כְּאוֹיֵב, וְלֹא אוֹיֵב. שְׂאֵם לֹא

תָּאנָא, יִשְׂרָאֵל אֶקְרוּן קֹדֶשׁ, וּבִגִּין דְּאִינוּן קֹדֶשׁ, אֲסִיר לִיה לְאִינְשׁ, לְמַקְרִי לְחִבְרִיה בְּשֵׁמָא דְּגְנָאֵי, וְלֹא לְכַנְאָה שְׂמָא לְחִבְרִיה, וְעִנְשִׂיה סְגִי. וְכָל שֶׁכֵּן בְּמַלּוּן אַחֲרֵינוּ. תָּאנָא, כְּתִיב (תהלים לד) נִצַּר לְשׁוֹנֵף מֵרַע וְגו'. מֵהוּ מֵרַע. דְּבִגִּין לִישְׁנָא בִּישָׂא, מֵרַעִין נַחְתִּין לְעֵלְמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כָּל מָאן דְּקָרִי לְחִבְרִיה בְּשֵׁמָא דְּלִית בִּיה, וְגַנִּי לִיה, אִתְּפָס בְּמַה דְּלִית בִּיה, דְּאָמַר רַבִּי חִיָּא אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כָּל מָאן דְּקָרִי לְחִבְרִיה רָשָׁע, נַחְתִּין לִיה לְגִיּהֲנָם. וְנַחְתִּין לִיה לְעֵלְעוּי, בַּר אִינוּן חֲצוּפִין דְּאוּרִייתָא, דְּשָׂרִי לִיה לְאִינִישׁ לְמַקְרִי לְהוּ רָשָׁע.

הֵהוּא גִבְרָא, דְּלִיִּיט לְחִבְרִיה, אַעֲבַר רַבִּי יִיסָא, אָמַר לִיה כְּרָשָׁע עֲבַדְתָּ. אֲתִיִּיה לְקַמִּיה דְּרַבִּי יְהוּדָה, אָמַר לִיה רָשָׁע לֹא קְאָמִינָא לִיה, אֶלֶּא כְּרָשָׁע, דְּאֲחֲזִי מְלוּי כְּרָשָׁע, וְלֹא אָמִינָא דְּאִיהוּ רָשָׁע. אֲתָא רַבִּי יְהוּדָה, וְשָׂאִיל לְעוּבְדָא קַמִּיה דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לִיה, וַדַּאי לֹא אֲתַחְתִּיב. מִנְלָן. דְּכְתִיב, (איכה ב) הִיָּה יי' כְּאוֹיֵב,

וְלֹא אוֹיֵב. דָּאֵי לֹאוּ הָכִי, לֹא אֲשַׁתְּאֲרֵי מִיִּשְׂרָאֵל גִּזְעִין בְּעוֹלָם. כְּמוֹ זֶה, (שם א) הֵיִתָּה כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה. כְּאֶלְמָנָה שֶׁהִלֵּךְ בְּעֵלְהָ לְעֶבֶר הַיָּם וּמְחַפָּאת לִיהָ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וּמֵהָכָא מְשַׁמְעַ, מֵהֵתָם מְשַׁמְעַ, דְּהוּא עֲקָרָא דְכֻלָּא, דְּכִתְיִב, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַפְּסָא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם, וְלֹא מִרְאָה אָדָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב, (שיר השירים ב) כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו', כְּתַפּוּחַ וְלֹא תַפּוּחַ. כְּתַפּוּחַ: דְּמִתְפָּרְשָׁא בְּגוּוֹנוֹי, וּבְגוּוֹנִין אֲתֵאֲחָדָא מֵלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלוֹ לֹא אֲתִינָא הָכָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֱלִיָּן, דִּי.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וּמֵכָאן מְשַׁמְעַ? מִשָּׁם מְשַׁמְעַ, שֶׁהוּא עֲקָר הַכֹּל, שְׁכַתּוֹב (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַפְּסָא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם. כְּמִרְאָה אָדָם, וְלֹא מִרְאָה אָדָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתוֹב כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו'. כְּתַפּוּחַ, וְלֹא תַפּוּחַ. כְּתַפּוּחַ, שֶׁנִּכְרַד בְּגוּוֹנֵי, וּבְגוּוֹנִים אַחוּזֵי הַדְּבָר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלוֹ לֹא בָּאת לְכָאן אֶלָּא לְשַׁמְעַ הַדְּבָרִים הַלְלוּ - דִּי.

שְׁנִינּוּ, כְּתוֹב (זכריה יב) וְהָיָה הַנִּכְשֵׁל בְּהֵם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדוֹד. כְּדוֹד, וְלֹא דוֹד. כְּדוֹד שְׁאָמַר וְהָיָה בְּעֵינַי הַכִּינּוּתִי לְבֵית יִי'. וְכַתּוֹב (תהלים פו) כִּי עֵינַי וְאֲבִיוֹן אֲנִי. וְהוּא הָיָה מְלֻךְ עַל מְלָכִים וְהָיָה קוֹרָא לְעֶצְמוֹ כְּפֹ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא קָרָא לָהֶם כְּקֹדֶשׁ, אֶלָּא קֹדֶשׁ מִמֶּשׁ, שְׁכַתּוֹב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְה', וּמִשּׁוּם כְּפֹ כָּל אַכְלִיּוֹ יֵאָשְׁמוּ וְגו'.

תֵּאֲנָא כְּתִיב, (זכריה יב) וְהָיָה הַנִּכְשֵׁל בְּהֵם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדוֹד. כְּדוֹד, וְלֹא דוֹד. כְּדוֹד, דְּאָמַר, (דברי הימים א כב) וְהָיָה בְּעֵינַי הַכִּינּוּתִי לְבֵית יִי'. וְכַתּוֹב, (תהלים פו) כִּי עֵינַי וְאֲבִיוֹן אֲנִי. וְהוּא מְלָכָא עַל מְלָכִין הוּא, וְהוּא קָרִי לְגִרְמִיָּה הָכִי. אָמַר רַבִּי אַבָּא, זְכַאֲיִן אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא קָרָא לוֹן כְּקֹדֶשׁ, אֶלָּא קֹדֶשׁ מִמֶּשׁ, דְּכִתְיִב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְיִי', וּבְגִין כְּפֹ כָּל אַכְלִיּוֹ יֵאָשְׁמוּ וְגו'.

בְּזִמְן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, הָיָה יוֹרֵד לָהֶם מָזוֹן מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן

ח"ב קנד ע"ב

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כְּמָה צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יִי' אֱלֹהֶיךָ וְגו', כְּמָה זְכַאֲיִן אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֶשׁא

ברוך הוא התרצה בהם וקרוב אליו
מכל העמים, ובשביל ישראל נתן
מזון ושבע לכל העולם, ואלמלא
ישראל - לא נתן הקדוש ברוך הוא
מזון לעולם, ועכשו שישאל בגלות,
על אחת כמה וכמה שנוטלים מזון
על אחד פי שנים.

בזמן שהיו ישראל בארץ הקדושה,
היה יורד להם מזון ממקום עליון,
והם נותנים חלק תמצית לעמים
עובדי כוכבים, וכל העמים לא נזונו
אלא מהתמצית, ועכשו שישאל הם
בגלות, התהפך לגון אחר.

משל למלך שהתקין סעודה לבני
ביתו. כל זמן שהם עושים את רצונו,
אוכלים סעודה עם המלך, ונותנים
לכלבים חלק העצמות לגר. בשעה
שבני ביתו לא עושים את רצון המלך,
המלך נותן את כל הסעודה לכלבים,
ומעלה להם את העצמות.

כמו זה, כל זמן שישאל עושים
רצון רבונם, הם אוכלים על השלחן
הזה של המלך, וכל הסעודות
מתקנות להם. והם מאותה שמחה
שלהם, נותנים עצמות שהן תמצית
לעובדי כוכבים. וכל זמן שישאל
לא עושים רצון רבונם, הם הולכים
לגלות, והסעודה הולכת לכלבים,
ועולה להם התמצית. ככה יאכלו בני
ישראל את לחמם טמא בגוים, שהרי
תמצית הגעל שלהם הם אוכלים.
אוי לבן המלך שיושב ומצפה לשלחן

ברוך הוא אתרעי בהו, וקרוב לון
לגביה מכל עמין, ובגינהון דישאל,
יהיב מזונא ושבעא, לכל עלמא.
ואלמלא ישראל, לא יהיב קדשא
ברוך הוא מזונא לעלמא, והשתא
דישראל אינון בגלותא, על אחת
כמה וכמה דנטלי מזונא על חד תרין.
בזמנא דהו ישראל בארעא
קדישא, הוה נחית לון מזונא מאתר
עלאה, ואינון יהבי חולק תמצית
לעמין עובדי כוכבים, ועמין כלהו
לא אתזנוו אלא מתמצית. והשתא
דישראל אינון בגלותא, אתהפך
בגוונא אחרא.

מתל למלכא, דאתקין סעודתא
לבני ביתיה, כל זמנא דאינון עבדי
רעותיה, אכלי סעודתא עם מלכא,
ויהבי לכלבי חולק גרמין למגרה.
בשעתא דבני ביתיה לא עבדי רעותא
דמלכא, מלכא יהיב כל סעודתא
לכלבי, וסליק לון גרמי.

כגוונא דא, כל זמנא דישאל עבדי
רעותא דמאריהון, הא על פתורא
דמלכא אינון אכלי, וכל סעודתא
אתתקון להון. ואינון, מההוא חדוה
דלהון, יהבי גרמי דאיהו תמצית
לעובדי כוכבים. וכל זמנא דישאל
לא עבדי רעותא דמאריהון, אזלי
בגלותא, והא סעודתא לכלבי,
ואסתלק לון תמצית (יחזקאל ד) ככה
יאכלו בני ישראל את לחמם טמא
בגוים, דהא תמצית דגעוליהון אכלי.
ווי לברא דמלכא, דיתיב ומצפה

לְפִתּוּרָא דְעֵבְדָא, מַה דְאַשְׁתָּאָר מַגּוּ
פְתוּרָא אִיהוּ אָכִיל.

דָּוִד מְלָכָא אָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרְרֵי דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן
רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן,
דָּא סְעוּדַתָּא דְמְלָכָא. נֶגֶד צוּרְרֵי,
אֵינוֹן כְּלָבֵי דִיתְבֵּי קָמֵי פְתוּרָא,
מִצְפָּאוֹן לְחוּלְקֵי גְרָמִין, וְאִיהוּ יְתִיב עִם
מְלָכָא בְעֵנְוָא דְסְעוּדַתָּא בְּפְתוּרָא.

דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֹאשֵׁי, דָּא רִישָׁא
דְסְעוּדַתָּא, דְכָל מִשְׁחָא, וְשִׁמְנוֹנָא,
וְתַקּוֹן סְעוּדַתָּא, אֲתִיְיָהִיב בְּקִדְמִיתָּא
לְרַחֲמָא דְמְלָכָא. מַה דְאַשְׁתָּאָר,
לְבַתֵּר אֲתִיְיָהִיב לְכָלְבֵּי, וְלֵאֵינוֹן פְּלַחֵי
פְתוּרָא. כּוֹסֵי רוּיָהּ, מְלִיא כֶּסֶף קָמֵי
רַחֲמָא דְמְלָכָא תְדִיר, דְלֹא יִצְטָרִיף
לְמִשְׁאַל. וְעַל רָזָא דָּא, הוּוּ יִשְׂרָאֵל
תְדִיר, עִם שְׂאָר עַמִּין.

הָעֵבֶד, וְמַה שֶׁנִּשְׁאָר מִתּוֹךְ הַשְּׁלֹחַן
הוּא אוֹכֵל.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרְרֵי דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן
רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן
- זוֹ סְעוּדַת הַמְּלָכִים. נֶגֶד צוּרְרֵי - אוֹתָם
הַכְּלָבִים שֶׁיוֹשְׁבִים לְפָנַי הַשְּׁלֹחַן
וּמִצְפָּאִים לְחַלְקֵת עֲצָמוֹת, וְהוּא יוֹשֵׁב
עִם הַמֶּלֶךְ בְּעֵנְוָא שֶׁל הַסְּעוּדָה בִּשְׁלֹחַן.

דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֹאשֵׁי - זֶה רֹאשׁ
הַסְּעוּדָה. שְׂכָל שְׂמֹן וְשִׁמְנוֹנִית וְתַקּוֹן
הַסְּעוּדָה נִתְּנִים בְּרִאשׁוֹנָה לְאַהוּב
הַמֶּלֶךְ. מַה שֶׁנִּשְׁאָר נִתֵּן אַחֵר כִּי
לְכָלְבִים וְלֵאֵוֹתָם עוֹבְדֵי הַשְּׁלֹחַן. כּוֹסֵי
רוּיָהּ - מְלֵאָה הַכּוֹס לְפָנַי אֶהוּב הַמֶּלֶךְ
תְּמִיד שְׂלֵא יִצְטָרִף לְבַקֵּשׁ, וְעַל סוּד זֶה
הִיוּ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד עִם שְׂאָר הָעַמִּים.

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"
לפי סדר פרשיות השבוע
ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזוהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-
כל הקודם זוכה!

לקניית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג רמזאה הכלולה וכו')

בְּדַרְבֵי הַזֵּהָר

אָנוּ צְרִיכִים לִיחַד מִחֲשַׁבְתָּנוּ לְאֲדוֹן הַכֹּל, וְלֵאחַד אֶת כָּל הַפְּחוֹת, וְלֵאחַד אֶת כָּל כְּלָל יִשְׂרָאֵל, כִּי רַק עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ נִגָּאֵל, וְכִדְבָרֵי כָּל הַצְּדִיקִים גְּדוּלֵי הַדּוֹרוֹת, דְּכָל סִגְלַת הַגָּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ, דּוֹקָא בּוֹ וְלֹא בְּזוּלָתוֹ. וּבִפְרָט בְּדוֹרְנוּ, שֶׁיִּרְדּוּ לְעוֹלָם נִשְׁמוֹת דּוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר הַהִפְלָגָה, וְהַעֲרַב רַב, הֵם עֲצָמָם הַמְּבוּל הַשּׁוֹטֵף אֶת הָעוֹלָם (כְּדֹאִיתָא בְּתַקּוּנֵי זוּהַר תְּקוּן כ"א דָּף נ"ה, א', וּבְבֵאוּר הַגַּר"א, וְכֵן בְּ"מֵתוּק מִדְּבַשׁ", עֵין שָׁם וְתִרְוּהָ צְמֵאָד) וּמְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה לְתַמְכָּהּ וּלְסַעְדָּהּ,

ב. הָעֵרָה מִבְּעַל הַלְּשָׁם הוּבָא בְּסִפְר דְּבָרֵי יַעֲקֹב תכ"ט.
ג. וְקוּל זַעֲקַת הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית כ"ח עֲמוּד א' וְעֲמוּד ב') חוֹדְרַת לְבָבוֹת וּמַעוֹרְרַת הַנְּשָׁמוֹת: עוֹד פִּתַּח וְאָמַר. "וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם". וְוִי לְעֵלְמָא דְּאֲנוּן אֲטִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינִין דְּלֹא מְסַתְּכְלִין בְּרִזֵּי דְּאוּרֵייתָא וְלֹא יְדַעִין. וְדוֹדַי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲנוּן עֲמֵי הָאֶרֶץ. וְאֶפְלוּ בְּאֵלֵין דְּאֲנוּן נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עֶזְרָה בְּהוֹן (בְּגִלוּתָא) לְשַׁכְּנִיתָא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמֹשֶׁה דְּאִיהוּ עֲמָה. דְּבְכָל זְמָנָא דְּגִלַּת שַׁכְּנִיתָא לֹא זִז מִנָּה.

[בְּאוּר: עוֹד פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, "וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם". אוֹי לְעוֹלָם שְׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְסִתוּמֵי עֵינַיִם שְׁלֹא מְסַתְּכְלִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים. שְׁוֹדַי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם הֵם עֲמֵי הָאֶרֶץ, וְאֶפְלוּ בְּאֵלוֹ, שְׁהֵם נֶפֶשׁ חַיָּה, לֹא נִמְצָא בְּהֵם עֶזְרָה לְשַׁכְּנִיהָ בְּגִלוּת, וְלֹא לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא עֲמָה, שְׁבְכָל זְמַן שֶׁגִּלְתָּה שַׁכְּנִיהָ, לֹא זִז מִמֶּנָּה].

וּבְאֵר בְּמִקְדָּשׁ מְלָךְ: שְׁכָאן רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי אוֹמֵר וְוִי לְעוֹלָם שְׁלֹא מִתְּבוּנָנִים לְלַמֵּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וּבּוֹדַי שְׁעֲמֵי הָאֶרְצוֹת לֹא עוֹזְרִים לְשַׁכְּנִיהָ בְּגִלוּת, אֲלֵא אֶפְלוּ הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שֵׁישׁ לָהֶם נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה הַנִּקְרָאת נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת, עִם כָּל זֹאת לֹא נִמְצָא עֶזְרָה וְסִיעוּבָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, לְעֶזְרָה לְשַׁכְּנִיהָ בְּגִלוּת, וְכֵן לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ הַנִּמְצָא עֲמָה בְּגִלוּת. כִּידוּעַ שְׁכָל פְּעַם שֶׁגִּלְתָּה הַשְׁכִּינָה לֹא זִז מֹשֶׁה מִמֶּנָּה, וְהַטַּעַם שְׁאִינָם מְסִיעִים לְתַקּוּן הַשְׁכִּינָה הוּא לְפִי שְׁאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כִּידוּעַ שְׁעַל יְדֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁאֵדָם לּוֹמֵד עוֹשֶׂה תְּקוּן גְּדוֹל לְשַׁכְּנִיהָ בְּגִלוּת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא מָאן יְהִיב עוֹבְדָא דְּאָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמֹשֶׁה. אָמַר לִיהּ בְּרִי וְאַנְתָּ אֲמַרְתָּ

וכמו משה רבינו עליו השלום שמסר עצמו על כלל ישראל ואמר "ואם אין מחני נא" (ועין בתקוני זהר שם), ובכל יום כל יהודי קורא קריאת שמע פעמים ביום (ולדעת האר"י זכרוננו לברכה ארבע פעמים ביום) ומוסר עצמו למען שמו באהבה, ומקבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ובודאי צריך להוכיח שמתכוון באמת, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי ישראל סלנטר זכותו יגן עלינו, שאדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, על ארבע רוחות העולם, ממש על כל העולם כולו, ורק על עצמו שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העקר.

הכי וכי לא אוליפת (ישעיהו מו) מגיד מראשית אחרית. אמר ליה הכי הוא ודאי. [באור: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמתת כף? וכי לא למדת (ישעיהו מו) "מגיד מראשית אחרית?" אמר לו, כף הוא ודאי].

ובגין דא משה לא מית ואדם אתקרי איהו. ובגיניה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמודא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא הדא הוא דכתיב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה איהו בדיוקניה ממש דאתמר ביה לא מצא עזר כנגדו.

[באור: ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו].

ובאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר שהבחינה של משה רבנו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתקון השכינה. ונאמר בו ולאדם לא מצא עזר כנגדו פרוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר לזעיר אנפין להוציא את שכינתו מן הגלות.

בהוא זמנא "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם". ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה דא גלותא דאתמר ביה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". ארמי ליה על משה ויישן. לית שינה אלא גלותא.

[באור: באותו זמן "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם", ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". הפילו על משה ויישן. אין שנה אלא גלות]. ובאר במקדש מלך שהגלות נקראת שנה לפי שעקר הגלות נגרם על ידי הסתלקות המוחין (ועין מתוק מדבש שם).

המשך בדרכי הזוהר בעמוד לב

ספר מִזְכָּה הַרְבִּים בְּהִלְכָתָהּ

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
גודל מעלת שְׂכָר המִזְכָּה את הרבים
מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדו"ש, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שְׁמַדְפִּים ספרים להזיז את
הרבים, או שְׁנוֹתוֹן כֶּסֶף לְהַדְפִּים

פרק ז

איתא באבות פרק ב' משנה ב': רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר: וכו' וכל העמלים עם הצבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתן וצדקתם עומדת לעד.

שיעשו עבודתם לשם שמים ולא לשם שררה וכבוד.

א. וכל העמלים עם הצבור - העוסקים בצרכי ציבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים - לשם מצוה, ולא כדי להתפאר או ליהנות או להתגאות על הציבור, שזכות אבותם - של הציבור, מסייעתן - מסייעת לציבור, שיצליחו העמלים עמהם, כלומר שאין העוסקים בצרכי ציבור מצליחים בשליחותם בזכות עמלם בלבד, אלא בזכות אבותם של הציבור, וצדקתם - של האבות שהיא עומדת לעד - ולפיכך אין להם להתייחר ולהתגדל על הציבור.

שהיו עוסקים לשם שמים ולא (להתפאר) [ולא להתייחר]

ב. ולהתגדל ולהטיל אימה יתרה לכבוד עצמן, שכל שהוא עושה כן אינו חס על כבוד צבור ותועלתם, אלא לתועלת עצמו ולהתגדל עליהם. אבל כשהוא לשם שמים הוא מנהיגם בהנהגה ישרה, ומנחילם חקים ישרים ותורות אמת.

ג. פסיקתא. וכל העוסקים. פירוש פרנסי הציבור יהיו עוסקים בצרכי ציבור לשם שמים מנהלים בדרך ישראל ומונעים אותם מדרכים רעים ומיסרין אותן, ולא תהיה כונתם להנאת עצמם לקנות גדולה וממון ומשתררים עליהם ומתגאים, שכל פרנס המתגאה על הציבור שנוא הוא מאד לפני המקום.

ד. וצדקתם עומדת לעד. צדקתם של אבות עומדת להם לעמלים לעד.

(מחזור ויטרי)

- ה. וצדקתם עומדת לעד, פירוש, וצדקת אבות לעד עומדת ואין חושבין לפי רוב השנים לומר שלא תעמוד לנו זכותם ויעלה בדעתנו לפי שכבר הדורות הראשונים אשר היו לפנינו עמדה להם זכות אבות נאמר כבר נפרעו שכרן ואין עומדת לנו, הודיענו הקדוש ברוך הוא [ש]הבטיח לאבות לעמוד זכותן לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. (ספר מוסר)
- ו. עומדת לעד לפני השם יתברך דור אחר דור. (ר' דוד הנגיד)
- ז. צדקתם עומדת לעד, לאלף דור. (רבינו יונה)

שלא ימנע האדם עצמו מלהיות עוסק בצרכי ציבור

ח. וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים. (מדרש שמואל, מעם לוועז) שלא ימנע אדם עצמו להיות ממונה על הציבור, כגון דיין או ממונה או מורשה בטענה ואל יאמר מה לי ולצרה הזאת, שהרי אם יארע דבר במלכות יתפסו אותי כראש היהודים ואוכל לבוא לסכנה. ואם יארע לי נס, ינכו לי מזכויותי, ואומר התנא וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, היינו שלא ימנע אדם מלהיות עוסק בצרכי ציבור מתוך חשש הנ"ל. שאם יעסקו לשם שמים, תעמוד להם זכות אבותם של הציבור, שהם אבות העולם, שאם ייתפסו בגלל הציבור יעשה להם הקדוש ברוך הוא נס ולא ינוכה מזכויותיהם, אלא וצדקתם עומדת לעד. הצדקה שלהם תישאר בעינה, ולא יאבדו כלום מזכויותיהם. והקדוש ברוך הוא מבטיח להם ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם. שאם עשיתם דבר לטובת הציבור והדבר לא עלה בידכם, אל תצטערו על כך, שאני מעלה עליכם כאילו עשיתם, שהקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, בתנאי שתהיו עוסקים בה לשם שמים.

ט. והשייכות בין זה למה שנאמר אחר כך ענין זה וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים לנאמר לעיל יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, ללמדנו שאמנם גדולה מעלת הת"ח הנהנה מיגיע כפו. שאינו מתבזה בפני הפרנסים התומכים בו, אבל אי אפשר לעולם בלי חכמים מורי הוראה שכל ימיהם עוסקים בתורה. וזהו שאומר התנא, וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון. אבל כל העוסקים עם הציבור, היינו חכמים ומורי הוראה שמוכרחים הם להיות עוסקים עם הציבור ולהתפרנס מן הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, ואז זכות אבותם מסייעתם גם בדרך ארץ. (ברית אבות)

אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזהר העולמי מהתרטומותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש ותכנון אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

בסייעתא דשמיא - לכבוד המפעל הקדוש והיקר שביקרים לקרוב הגאלה ברחמים, "מפעל הזהר העולמי".

מה מאד שמחתי לקרא על המפעל האדיר שלכם לפני פחדשים בעלון מספר 6, ושמחתי שמחה גדולה ואחר כך זכיתי לקרא גם את עלון 10 ועלון 11, ושמחתי לראות בעלון 10 שהוצאתם את הספר שאין לתאר את שבחו, ספר אור הזהר ובו מאמרים מגדולי הספרדים והחסידים.

בידי כמה מאמרים של גדולי הליטאים בחשיבות למוד הזהר, וכבר הראיתי אותם לדודי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ושמח מאד. ובלי נדר אשלח לכם אותם בקרוב.

וכן ראיתי בעלון הנ"ל שאתם מחלקים את הספר חנם לישיבות וכל לומדי הזהר הקדוש, וברצוני להודיעכם שברוך השם בישיבתנו, "ישיבת באר יהודה" הגדולה באזור "בר אילן" ירושלים, יש התעוררות גדולה מאד ללמוד וגרסת הזהר הקדוש, וברוך השם חלקו כ-40 סטים של הזהר הקדוש 70 חלקים לבחורים שקבלו עליהם לגמרו תוך שנה שנתים, וברוך השם חלקם הולכים לגמור וחלקם באמצע וחלקם בהתחלה. וחוצי מזה יש עוד בחורים רבים שלומדים זהר הקדוש, ובפרט בימי הרחמים והסליחות ובימי השוכבי"ם, לכן נשמח מאד לקבל את ספרי "אור הזהר".

**מאת: י. ר. - רוממה ירושלים
תודה רבה**

בסייעתא דשמיא - ט"ז שבט תש"ע
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" רמת בית שמש - שלום רב וכל טוב סלה.
כפי שנתבקשתי הנני שולח אליכם בפקס את בקשתי לקבלת ספרי זהר המתרגמים ללשון הקדש, תקוני הזהר וכו'. נא לספק את הנ"ל דרך...

**בכבוד רב וכל טוב:
י. א. ש. הפנה**

בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא - כ"ח טַבַּת הַתַּשׁ"ע
 לָכֶם מִפְעָלֵי הַזְהָר הָעוֹלָמִי - שְׁלוֹם רַב!
 תּוֹדָה לָכֶם עַל הַמְשָׁלּוּחַ שֶׁל סִפְרֵי אוֹר הַזְהָר.

אִין סִפֵּק אַצְלִי, שְׁמַעְשִׁיכֶם וְטָרַחְכֶם יִפְעֵלוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת הַמְקוּוֹת. הַפְּצַתִּי אֶת
 כָּל הַמְּלֵאִי, וַיֵּשׁ בְּקוֹשׁ לְעוֹד סִפְרִים, בְּעֶקֶר אַצֵּל חֲנוּת סִפְרִים בְּעִיר. לָכֵן תִּשְׁלַחוּ
 לִי עוֹד כֶּ-10 20 סִפְרִים נוֹסָפִים וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיץ עוֹד מִשְׁבְּחֵי לַמּוֹד הַזְהָר.
 תּוֹדָה רַבָּה עַל מִפְעָלְכֶם. וּבְאֵם יֵשׁ לָכֶם עוֹד סִפְרֵי זֶהָר לְגִירָסָא, אֲנָא מְכֹם
 תִּשְׁלַחוּ אֵלַי כְּדִי לְהַרְחִיב אֶת מַעְגַּל לומְדֵיהָ.

בְּתוֹדָה וְחֻדֵּשׁ טוֹב:
 ש. ל. חִיפָה

המשך בדרכי הזהר מעמוד כח

עַל כֵּן! בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לַמְּעַן הַגְּאֻלָּה, וְנִתְקַדַּשׁ בַּתּוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ
 זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשַׁרְיֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדְאֵי תַכְף נִגְאָל, כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר רַעֲיָא מְהִימְנָא
 פְּרַשְׁתָּ נִשְׂא (דף קכ"ד, ב'): דְּבִגְיֵינָה "וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ", וּבּוֹכּוֹתֵיהָ יִתְקַיֵּים
 "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר". וְכִלְנֹו כְּאַחַד נִזְכָּה, שְׁיִתְקַיֵּים בְּנוּ נְבוֹאָת
 הַרְשָׁב"י "זְכָאָה דְרָא דְהֵאִי אַתְגְּלִיא בֵיה, וּבְסִגּוּלָתוֹ "וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר".

וַיְהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְאֻשְׁרִים, שְׁהַמְשִׁיחַ בְּכּוֹדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
 יַעֲיֵד עָלֵינוּ "בְּזִכּוֹתֶךָ הַגְּעַתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תְּנוּ לַמּוֹד לְשֵׁם
 שְׁמַיִם, הַקְּדִישׁוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לַמְּעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרִם לְפָדוֹת נַפְשָׁנוּ, וְלַמְדוּ בְּכָל יוֹם זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, וְכַךְ נִלְךְ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד יַחַד, לְקַבֵּל אֶת אוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

"וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים", בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

